

1 Trong bài học trước, tôi đã xem xét thực tế rằng dưới ân điển thì tôi không còn bị tội lỗi cai trị. Ân điển là
2 quyền năng của Đức Chúa Trời khiến tôi có thể chiến thắng. Trong Rô-ma chương 6 câu 14 có một lời hứa
3 rõ ràng: “Vì tội lỗi không cai trị trên anh em đâu; bởi anh em chẳng thuộc dưới luật pháp, mà thuộc dưới ân
4 điển.” Và nếu tôi sa ngã...nếu tôi không trưởng thành thuộc linh nghĩa là thắng được tội lỗi mà tôi cứ bị thất
5 bại hết lần này đến lần khác...một trong những lý do căn bản có thể là...và thường là...thực tế là tôi không
6 kính sợ Đức Chúa Trời. Bây giờ tôi sẽ tiếp tục xem xét lý do tại sao tôi cứ sa ngã trong tội lỗi và không tăng
7 trưởng thuộc linh. Có thể bài học này có khả năng giúp tôi giải quyết vấn đề đang gặp phải.

8
9 Đức Chúa Trời đã ban cho tôi một lĩnh vực riêng tư trong cuộc sống của mình...đó là ý nghĩ, tư tưởng.
10 Không ai có thể bước vào đó...thậm chí cả vợ hay chồng. Ý nghĩ diễn ra trong tâm trí tôi là lĩnh vực riêng tư
11 và chính trong lĩnh vực hoàn toàn riêng tư ấy của cuộc sống mà Đức Chúa Trời thử xem tôi có kính sợ Ngài
12 hay không. Và đó cũng là cách Đức Chúa Trời thử cả loài người.

13
14 Hãy xem xét trong chốc lát...giả sử ý nghĩ của tôi cũng vang lên giống giọng nói. Tôi tin chắc Đức Chúa
15 Trời có thể tạo nên tôi theo cách để những ý nghĩ cũng vang lên giống như lời nói. Khi ấy hẳn tôi sẽ cẩn thận
16 với ý nghĩ hơn đúng không? Vậy tại sao tôi lại không cẩn trọng khi những ý nghĩ của mình không phát ra
17 tiếng và những người khác không nghe thấy chúng? Điều ấy có nghĩa tôi không thêm quan tâm đến việc
18 Chúa nghe được những ý nghĩ của tôi...tôi chỉ quan tâm đến việc người ta không nghe được chúng hay
19 không. Điều ấy chỉ ra rằng tôi sợ con người hơn sợ Đức Chúa Trời.

20
21 Một trong những điều quan trọng nhất mà tôi cần phát triển trong cuộc đời mình đó là sự kính sợ Đức Chúa
22 Trời. Đa-vít nói trong một Thi thiên: ‘Hãy đến, hỡi con cái ta, ta sẽ dạy con biết kính sợ Đức Chúa Trời.’
23 Tôi phải học điều này. Tôi phải học phát triển các giác quan của tôi...để kính sợ sự hiện diện của Đức Chúa
24 Trời – Đấng luôn ở cùng tôi bất kỳ chỗ nào, Đấng nghe được mọi ý tưởng trôi qua tâm trí tôi vang lên giống
25 như cách người khác nghe thấy giọng nói tôi. Và nói như thế cũng không có nghĩa tôi cần sợ Chúa như sợ
26 người khác...chỉ riêng điều ấy thôi cũng mang đến một sự giải phóng tuyệt vời rồi. Nhưng chắc chắn tôi cần
27 sợ Chúa nhiều hơn thế. Thực chất, một trong những tội lỗi được nhắc tới trong Rô-ma chương 1 câu 25 đó là
28 con người thờ lạy những loài do Chúa tạo dựng hơn là Đấng Tạo Hóa. Họ thờ lạy ý kiến của loài người hơn
29 là ý kiến của Đức Chúa Trời...và tất cả mọi người về cơ bản là giống nhau.

30
31 Từ lúc còn bé tôi lớn lên với một nỗi e sợ. Tôi muốn gây ấn tượng tốt cho người khác. Nhưng tôi không để
32 tâm đến việc gây ấn tượng với Chúa. Kết quả là tôi cứ sa ngã mãi trong tội lỗi. Bởi vì nếu tôi chẳng thêm
33 chú tâm gì đến ý nghĩ bên trong mình...trong thái độ của tôi mà không ai thấy trừ Chúa...thì trong cuộc đời
34 tôi sẽ chẳng bao giờ có sự trong sạch. Tôi sẽ luôn bị đánh bại. Vì thế đây là lý do số một vì sao rất nhiều
35 người chẳng bao giờ tiến lên trong việc chiến thắng được tội lỗi...bởi vì họ chưa bao giờ tìm cách phát triển
36 lòng kính sợ Đức Chúa Trời trong đời sống mình.

37
38 Còn đây là lý do thứ hai. Kinh thánh nói trong sách Rô-ma chương 1 câu 17 “người công chính sẽ sống bởi
39 đức tin.” Toàn bộ sự tiến triển trong cuộc sống của người tin Chúa là nhờ vào đức tin. Nếu tôi không tin vào
40 lời hứa này, ví dụ trong sách Giu-đe câu 34 chỗ Kinh thánh nói Chúa Jêsus giữ chúng ta khỏi bị sa ngã. Nếu
41 tôi không tin điều này thì điều ấy sẽ không bao giờ diễn ra trong cuộc đời tôi. Nếu tôi không tin rằng Đức
42 Chúa Trời vô cùng vui thích khi tôi sống chiến thắng trên tội lỗi, tôi sẽ không bao giờ kinh nghiệm được
43 điều ấy trong cuộc đời mình. Nếu tôi không tin rằng tội lỗi là một vấn đề nghiêm trọng, tôi sẽ không chiến
44 thắng được tội lỗi trong đời sống mình. Tôi cần có đức tin vào lời Đức Chúa Trời.

45
46 Đây là hai ví dụ sẽ chứng minh vì sao tội lỗi nghiêm trọng. Khởi đầu lịch sử loài người khi Chúa tạo dựng
47 nên A-đam và Ê-va, Ngài chỉ ban cho họ một điều răn duy nhất...không phải Mười Điều Răn. Và Ngài nói
48 họ không được ăn trái của một loại cây...thế thôi...họ sống chỉ với một điều răn. Và họ đã vui hưởng cuộc
49 sống vì đó là một khu vườn đẹp mọi thứ đều có. Và tất cả những gì họ cần làm đó là giữ một điều
50 răn...không ăn trái của cái cây đó. Điều ấy không khó chút nào. Nhưng họ đã không vâng theo một điều răn
51 ấy. Kết quả là gì? Chúa có cho họ cơ hội thứ hai không? Không! Ngài không nói: “Thôi được, hãy lờ đi cái
52 thất bại này. Có lẽ con chưa nhận thức được nó nghiêm trọng thế nào. Ta sẽ cho con cơ hội thứ hai.” Không
53 có cơ hội thứ hai. Khi con cái chúng ta phạm lỗi chúng ta cho chúng cơ hội thứ hai. Chúa không bao giờ ban

54 cho A-đam và Ê-va cơ hội thứ hai. Ngài đuổi họ ra khỏi vườn ngay tức khắc. Có phải vì Chúa không cảm
55 thương không? Liệu tôi có nghĩ tôi cảm thương hơn Chúa khi tôi cho ai đó cơ hội thứ hai hay thứ ba hay
56 thậm chí là thứ mười? Chắc chắn là không! Không có ai trong cả cõi vũ trụ đầy lòng thương hay cảm thông
57 hơn Đức Chúa Trời. Nếu tôi có một chút lòng cảm thương trong mình thì tôi nhận điều ấy từ nơi
58 Chúa...giống như một giọt nước trong biển cả rộng lớn lòng thương của Đức Chúa Trời.

59
60 Đức Chúa Trời yêu A-đam và Ê-va vô cùng. Tại sao Ngài không ban cơ hội thứ hai cho họ? Bởi vì tội lỗi là
61 rất nghiêm trọng. Nó không nhẹ. Chỉ trong một hành động này của Đức Chúa Trời...bằng việc không ban
62 cho A-đam và Ê-va cơ hội thứ hai mà tôi thấy được sự nghiêm trọng của tội lỗi.

63
64 Rất nhiều trẻ con tiếp thu lời răn dạy...hay những lệnh của cha mẹ chúng hời hợt...khi nói rằng: “Ồ, bố mẹ
65 sẽ không để tâm gì đâu nếu tôi làm điều ấy.” Và rất thường xuyên là chúng đúng. Chúng không vâng lời bố
66 mẹ và bố mẹ không coi điều đó nghiêm trọng và tha cho chúng. Có thể A-đam và Ê-va cảm thấy tương tự
67 “Ồ, Chúa là Đức Chúa Trời yêu thương và Ngài sẽ không coi điều đó là nghiêm trọng nếu chúng ta sa ngã
68 chút ít.” Nhưng họ đã phát hiện ra rằng tội lỗi là nghiêm trọng. Họ đã phát hiện ra một tội thôi cũng đủ để họ
69 bị đóng sầm cánh cửa khỏi sự hiện diện của Đức Chúa Trời vĩnh viễn. Đôi khi con người nói: “Đó chỉ là một
70 tội thôi!”...Ồ vậy A-đam đã phạm bao nhiêu tội khiến ông bị đóng cửa khỏi sự hiện diện của Chúa vĩnh
71 viễn?...20...30...100. Không...thậm chí hai cũng không phải...chỉ một thôi!

72
73 Rất ít người tin Chúa tin rằng chỉ một tội thôi cũng là rất nghiêm trọng. Kinh thánh nói trong sách Rô-ma
74 chương 6 câu 1: “Chúng ta phải cứ ở trong tội lỗi, hầu cho ân điển được dư dật chăng?” Kinh thánh nói
75 trong Rô-ma 6:15: “Vậy thì làm sao! Vì chúng ta không thuộc dưới luật pháp, nhưng thuộc dưới ân điển, thì
76 chúng ta sẽ phạm tội hay sao?” Liệu tôi có luôn hỏi mình câu hỏi ấy: “Tôi sẽ phạm dù một tội chứ?” Tội lỗi
77 là nghiêm trọng trong thời của A-đam và cả thời của tôi cũng vậy. Đó là bằng chứng đầu tiên cho thấy Đức
78 Chúa Trời coi tội lỗi là nghiêm trọng...rằng một Đức Chúa Trời đầy cảm thông và thương xót cũng không
79 thể ban cho A-đam và Ê-va một cơ hội thứ hai...một tội đóng sập cánh cửa trước mặt họ khỏi sự hiện diện
80 của Đức Chúa Trời vĩnh viễn. Và dù họ có không phạm một tội nào khác trong đời mình thì vẫn cứ phải đi
81 xuống địa ngục. Một tội là đủ.

82
83 Đây là ví dụ thứ hai từ sách Tân Ước. Đó là điều mà tôi đã quen thuộc. Tại sao Chúa Jê-sus chết trên thập tự
84 giá? Lý do là gì? Tội lỗi. Giả sử một người phạm chỉ một tội trong cả lịch sử loài người. Thì Chúa Jê-sus có
85 từ trời xuống để chết cho một tội của người đó không? Chắc hẳn Ngài sẽ làm thế! Cũng không phải vì có
86 hàng triệu tội lỗi trên cả thế giới mà Chúa Jê-sus gánh lấy...nếu chỉ một người đã phạm chỉ một tội thì Chúa
87 Jê-sus vẫn sẽ đến và chết thay cho người đó để cứu người đó khỏi hậu quả của tội lỗi. Và ngay trước khi
88 Chúa Jê-sus chết Kinh thánh nói mặt trời trở nên tối và 12 giờ trưa trở nên giống như nửa đêm trên đất. Tại
89 sao nó lại giống như nửa đêm? Tại sao nó lại tối vào 12 giờ trưa? Bởi vì Đức Chúa Trời quay mặt Ngài khỏi
90 chính con Ngài. Đó là điều trong cả cõi vĩnh cửu chưa từng xảy ra. Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con ở trong
91 mối tương giao hoàn hảo trong nhiều năm nhưng chỉ ba giờ Đức Chúa Cha đã quay mặt khỏi Đức Chúa
92 Con...phá vỡ mối tương giao với Con mình...và những gì Chúa Jê-sus chịu đựng trong suốt ba giờ là sự đau
93 đớn khi bị Đức Chúa Trời bỏ rơi...là điều chúng ta gọi là địa ngục...trên thập tự giá. Điều ấy chứng minh
94 cái gì?...Nó chứng tỏ tội lỗi là vô cùng nghiêm trọng...mà Chúa Jê-sus Christ đã phải chịu đau đớn vô cùng.

95
96 Khi tôi tin Kinh thánh là lời Đức Chúa Trời tôi sẽ coi tội lỗi là nghiêm trọng. Rất nhiều người không chiến
97 thắng được tội lỗi vì rất nhiều người chưa thấy tính nghiêm trọng của tội lỗi. Nếu tôi có một mảng bị phong
98 hủy trên tay mình thì tôi sẽ làm gì? Tôi sẽ lờ nó đi hay sẽ nhanh chóng đến với bác sĩ? Nếu tôi bị đau dạ dày
99 mà nghĩ mình có thể bị ung thư thì tôi sẽ làm gì? Tôi sẽ cứ từ từ trong việc đi chụp chiếu và nghe ý kiến bác
100 sĩ chứ? Tại sao tôi phải nhanh chóng bỏ việc mà đến bác sĩ? Vì tôi biết những thứ đó là nghiêm trọng. Giá
101 sử kết quả thử máu cho tôi biết tôi bị nhiễm HIV thì tôi sẽ làm gì?...mặc kệ à? Tội lỗi còn nghiêm trọng hơn
102 bệnh tật. Tôi có tin vào lời Đức Chúa Trời không? Đây là lý do thứ hai vì sao rất nhiều người sa ngã. Họ
103 không tin rằng tội lỗi là nghiêm trọng. Họ không tin vào lời Chúa nói với ân điển một người có thể thắng
104 hơn tội lỗi.

106 Từ ngày hôm nay hãy nắm lấy lời Chúa một cách nghiêm túc... từng lời của Chúa... và hãy xem nó sẽ tạo
107 nên sự khác biệt thế nào trong đời sống tôi.